

St. JOSEPH'S COLLEGE (AUTONOMOUS)
Accredited at A⁺⁺ by NAAC (Cycle IV)
College with Special Heritage Status
TIRUCHIRAPPALLI - 620 002

FOCUS

THE ANNUAL MAGAZINE FOR STUDENTS

குவியம் 2019-20

Poems
Short Stories
Essays
Paintings
Pencil Arts
Carving
Points to Ponder

St. JOSEPH'S COLLEGE (AUTONOMOUS)
Accredited at A++ by NAAC (Cycle IV)
College with Special Heritage Status
TIRUCHIRAPPALLI - 620 002

FOCUS

THE ANNUAL MAGAZINE FOR STUDENTS

கு விய ம் 2019-20

Editor's Note

Creativity is found in abundance among the students. A light-hearted interaction with them, especially after the class hours, will make you wonder how they mastered the wit or skills. Their use of language, the perspective they have towards an issue and the skills they showcase – all of which they exhibit with ease. Some of them are really passionate about doing something creative. The work of art presented here, most of which were not written for the magazine but are the byproducts of seamless passion for writing, painting, carving, photography or the society they live in – passion for the art or for the society has led them do what they are good at.

Covid-19 has had an impact on the quantity of the work submitted to the editorial team. The ones presented here were collected in two weeks and the students who usually wait for the eleventh-hour submission, due to lock down, could not submit their creative works. Nevertheless, we believe that the shortlisted works will be a pleasure for those who are interested in art.

J. John Love Joy
Editor

EDITORIAL BOARD

Rev. Dr. M. Arockiasamy
Xavier SJ,
Principal & Chairperson

Dr. J. John Love Joy,
Editor

Mr. S. Jerald Sagaya
Nathan,
Assistant Editor

Dr. A. Rose Venis
Dr. A Praveen
Dr. A. Johnson Francis
Dr. A. Rajathi
Mr. M. George Gabriel
Richard Roy
Mrs. S. Tamilarasi

Contents

- Happy Home
- Let India Be India
- PUBG
- Burning
- Existence
- When the Door Opens!
- Independence
- Mother
- I vs. He
- குட்டிச் சொர்க்கம்
- பூ மகள் - என் தாய்க்கு
- பைத்தியம்
- ஹைக்கு கவிதைகள்
- உடன்பிறப்பு
- பொக்கிஷம்
- இனி விடியலை நோக்கி
- பயணம் செய்வோம்
- கோயிலில் சில குப்பைகள்!
- இறைவனுக்கு நன்றி
- ஆ. நிதிஸ் குமார்
- கொ. திருமுருகன்

Happy Home

M. Asish Kumar

II BA English | 18UEN118

Home is a place, where family members come together to relax and to spend their time together. They share their Joys, happiness and pain. The happiness of a family depends very much on attention given to little things like, helping parents, appreciating the good works, caring for children. At present we do not find any such homes we are all self-oriented. At times small problems or jealousy break down the relationships in the family. In some homes, parents do not speak to each other when they have difference of opinion. They do not compromise their opinion with each other. They do not even mind their children in such circumstances.

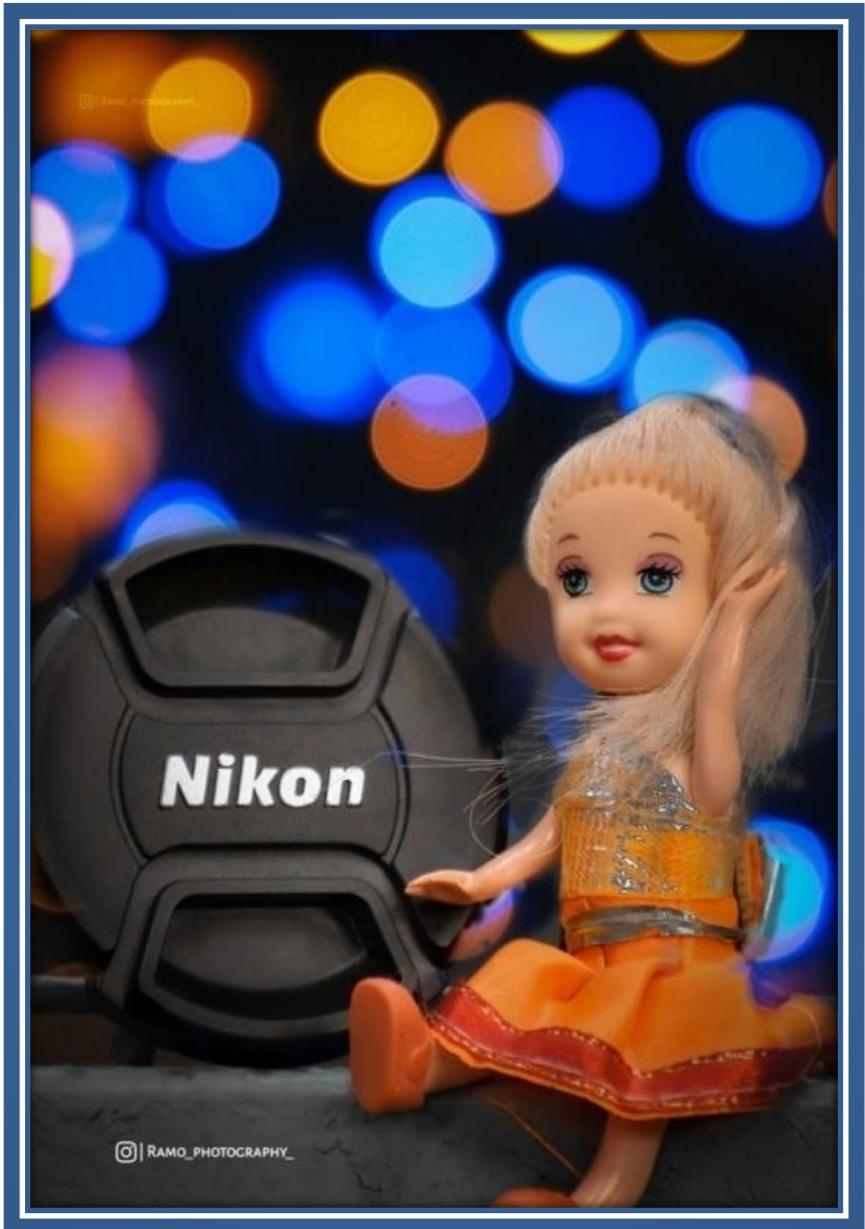
Children who come from such a back ground, do the same in their schools, colleges hostels and communities when their friends or mates do not agree with their opinion. How does a child, a good number of youth get involved in illegal activities such as rape, murder and molestations; this happens because they

are not taught or guided properly by their parents.

Tell me, how many parents teach their children about sex and social behaviour? How many parents sit with their children and speak about studies or ask them about their feelings and emotions? How many children share their problems whether physical or psychological with their parents? Very few children do so. We do not speak with our own parents properly. Parents must find time to spend with their children and find out their skills and encourage them to develop it. On the contrary we find parents who impose their dreams or wishes on their children. The children are unwilling to accept their parents desires and end up in tragedy. Children do not have the courage to say to their parents that they do not like to do it and they want to do something else. A happy home is a place where parents and children meet together and pass time cheerfully and joyfully. We also find a good number of youth fall in love and elope. This happens because he/she does not find love in their family. A family which has the qualities of sharing and understanding is heaven on earth.

Let India Be India

Jisu Hembrom
BA English | 19UEN153

The world biggest democracy
Exhausted are all things
as dreams used to be.

Come on you of reddish blood
To bring back the great land of love.
Let India be what the dreamers dreamt
And be the land of liberty.
When on roads, voices scream.

Oh! Men of democracy, wake up
From your deadly sleep
The time; at hand
We, the Indians, must redeem
The nation, the land, the rivers, the plants, the mounts
And the ceaseless plains.

All the ends of this great green land
Let's make India the greatest democracy.

ANDREW DV, III BA ENGLISH, 17UEN121

PUBG
“When One Night I Lay On Bed”

B. John Orlando
II BA English | 18UEN121

When one night I lay on bed
I found my mind in full of stress
My eyes have seen a fearful dread
Which put the young in unending mess.
They jump in it and leave the world
No bound for time when they are in
And make their mind illusive world
They start to kill and end to win
They widen eyes and leer till ill
They fight with, who are not known
And push themselves in dreadful mill
And they themselves become unknown
I woke up to see at dawn
And found my dream in the lawn.

Burning

J. Arockia Pradeep
I BA English | 19UEN152

Wombs fear in religious fire and hate,
Either to procreate or recreate,
In new form or make reform.
To be born to born,
Or just be born, burn and gone.

Burning my Kith and Kin,
Is your cruel easy fun?
So I ask all you Gods,
Let our heads not simply nod,
To each and every useless fraud.

You may change our place of birth,
Even our date and death,
And keep us all in servile fearfulness.
Yet can't our one Indian blood,
That inborn secular breath.

Existence

T. J. Reshma Janarthanam

I MA English | 19PEN128

It is okay to cry, it is okay to break down
And one must grieve and mourn
On the loss of a loved one.
Reality is one cannot outrun
The life's race nor escape
Death. It takes us under its cape
Giving lost souls shelter.
We never knew that we are
One inch away to this existence
While in mother's womb, so does
Every moment of our lives
As we are an inch away
To death and the next life.
It's just like bootstrap paradox,
No beginning and no end.
And we definitely cannot comprehend
The complex mysterious loop called "Existence".

When the Door Opens!

J. Arul Charles | 2nd year B. Com

The world is in great turmoil. The Human race seems to be nearing its extinction. For the past three years, humans worldwide have been observed with weird phenomenal behaviour. There is a great scarcity of resources cited all over the world. People die without any particularly known cause. The discrimination between the rich and the poor has gone as everyone feels the same pain, fear and uncertainty. Food production has gone down drastically. At the same time, a unique type of rainfall has been occurring in several places. The rainfall lasts just for a few minutes at a very small radius. If someone stands under the rain, one's hunger and thirst could be sustained to a time until some food/water arrived. Although it sounds crazy, that's what has been happening. No one can find any reason for the rainfall and no one can predict when and where it would occur again. A huge instability has erupted between the people and the governments around the globe. The Governments have lost control. In turn, all the nations have agreed to join together as a whole to tackle the situation. They have formed special forces to distribute the resources equally to the needy. Some special groups have been assigned to find the cause of the phenomenon. A team of fifteen members have

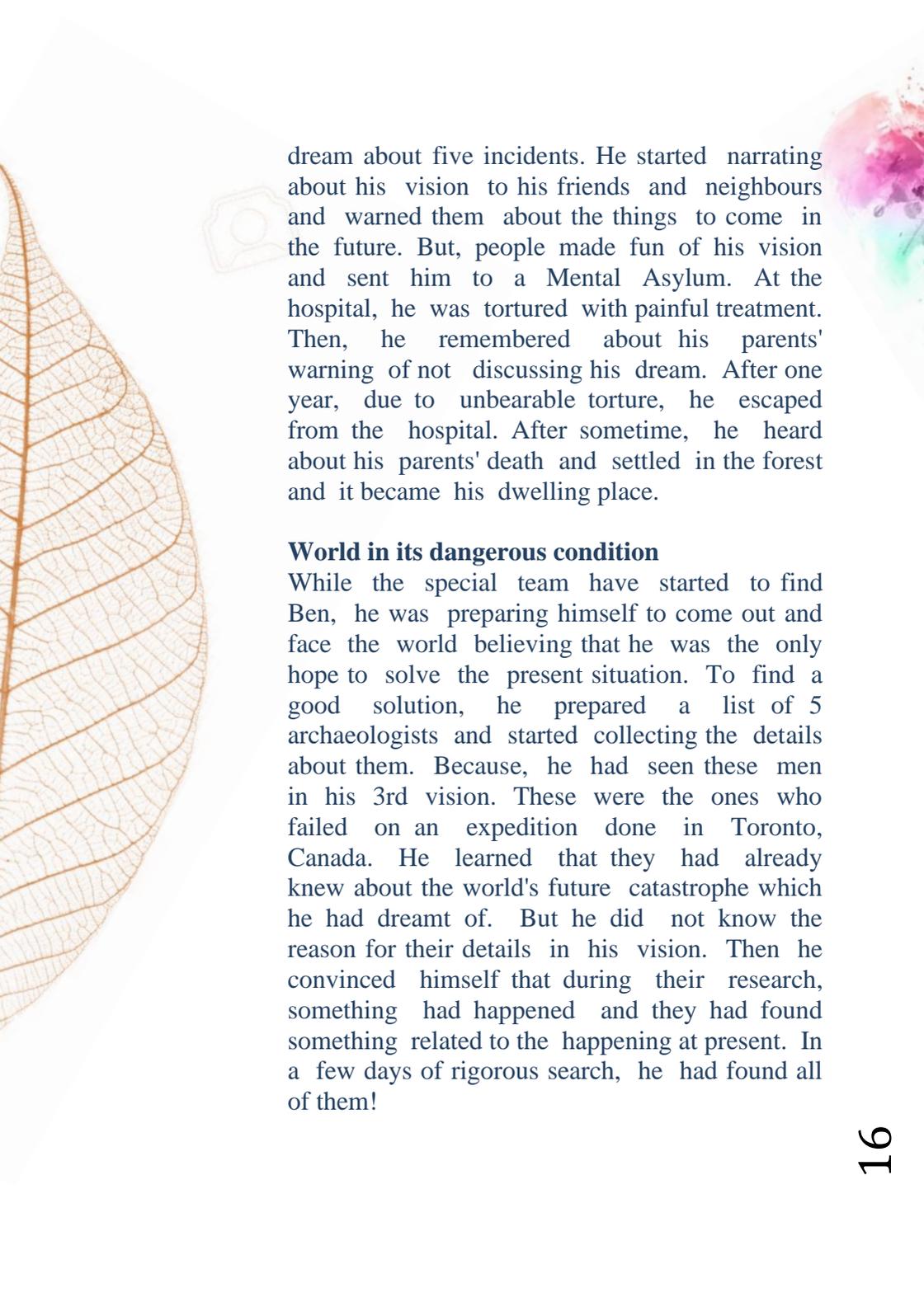

started to trace the starting point of the current situation and reason but they are not able to.

As they are about to come to a halting conclusion, one of the team members heard about a person who was said to be mentally disturbed, who happened to be talking about the exact situation five years ago. They discuss it among themselves and have determined to find the person out. They start searching for him by collecting his medical records from the mental hospital where he was admitted. On seeing the statement from that report, they are astonished to read from his statements about the current scenario. He has said that he have a vision and, in it, he has described exactly what has been happening at present. After seeing his records, they start to find his present whereabouts.

Ben, as the name goes, whom the group was searching for, was dwelling in a dense forest, hiding himself from the world for the past four years. He intentionally had withdrawn himself from the world because of his anger and disappointment towards the people who criticized him of his warning and their treatment. As his parents had passed on into the afterlife, he adapted himself to live a solitary life in the forest.

Five years ago, Ben was a normal person living a peaceful life in the society. It occurred to him on some random day, he dreamt of a

dream about five incidents. He started narrating about his vision to his friends and neighbours and warned them about the things to come in the future. But, people made fun of his vision and sent him to a Mental Asylum. At the hospital, he was tortured with painful treatment. Then, he remembered about his parents' warning of not discussing his dream. After one year, due to unbearable torture, he escaped from the hospital. After sometime, he heard about his parents' death and settled in the forest and it became his dwelling place.

World in its dangerous condition

While the special team have started to find Ben, he was preparing himself to come out and face the world believing that he was the only hope to solve the present situation. To find a good solution, he prepared a list of 5 archaeologists and started collecting the details about them. Because, he had seen these men in his 3rd vision. These were the ones who failed on an expedition done in Toronto, Canada. He learned that they had already knew about the world's future catastrophe which he had dreamt of. But he did not know the reason for their details in his vision. Then he convinced himself that during their research, something had happened and they had found something related to the happening at present. In a few days of rigorous search, he had found all of them!

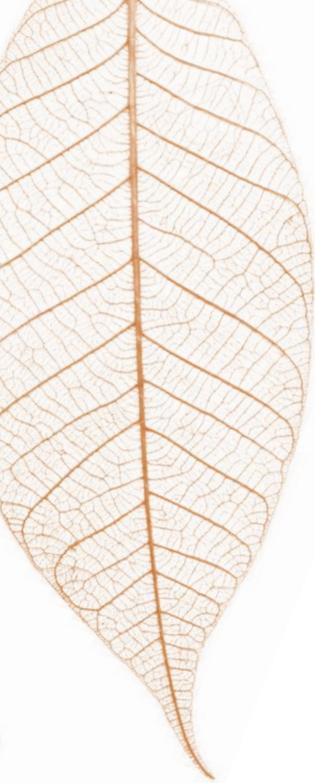
When he came out of the forest and was going into town, he observed that everyone was starving as he saw in his vision. He was surprised and glad that no one noticed him. With a deep breath, he felt real freedom at that moment.

After a bit of hard work, he gathered the remaining four members as one of them had committed suicide. He started asking them about the project and what they had found during that journey. As they started discussing among themselves, they started to describe a burnt library located at Toronto, Canada. During this time, one person from the special team who was informed about Ben by one of the archaeologists, joined them.

They started their journey and reached a rocky canyon with a deep hole which led them to a cave after few kilometers. It led them to a big library in a burnt condition. Seeing the library, Ben confirmed that it was related to his fourth vision. In this vision, he saw a unique book. To his surprise, they dug a pit, took out a book and gave it to him. They said that because of the curse from that book, the land seemed to have lost its protective energy. They said that when they opened the book, magical particles came out and disappeared into air.

Now, Ben understood the reason for the phenomenal rainfall occurring all over the world and indeed he was sure that, it was not just a

rainfall, but the protective energy in another form to help mankind. That was the reason that when a person stood under the rainfall, he/she could sustain longer from hunger and thirst. The book was the key element of the catastrophe happening. It was clear to understand that, when the book got opened, the curse would start with a temporary solution of magical rainfall. After such realising, they hesitated to describe this to the government as no one would believe them, if it was said.

On thinking about how to solve this issue, they came out of the cave and saw the mysterious rain showering nearby. Ben got a crazy idea of running towards it with the book open and stood under the rain. The rain transformed into a glowing cloud and burst within a small radius. At that time, Ben alone could hear the voice saying "When the door opens!".

As the mysterious burst cleared, they saw the world was back to its normal condition with one big change - There were no separate countries with different names and borders! Altogether, it was called as one nation - "THE EARTH!"

Ben was given a high rank of appreciation on account of his painful journey to save mankind in spite of his shortcomings. The four archaeologists were also honoured. Peaceful celebrations were conducted all over the globe.

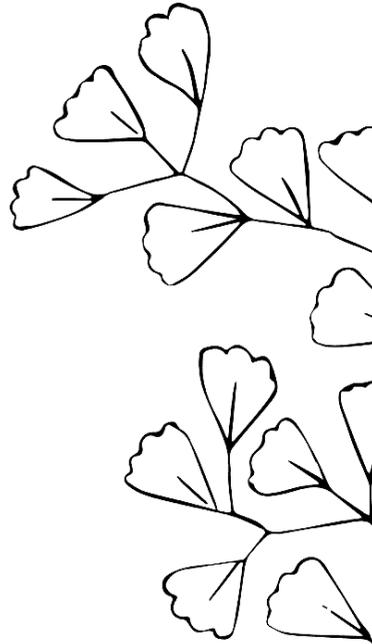
Another puzzle?

The sun was setting with its glorious red streaks. In his forest house, pondering about the incidents that happened, Ben looked at the book with great relief and suddenly observed a new engraving at the back of the book which read - "You must enter!". Puzzled about this sentence and by 'mix and match', he got "When the door opens, you must enter!". Astonished, he started calling the archaeologists. They described about a Golden eye they saw at the library. Ben had seen this in his second vision. Now Ben started preparing to meet them in person.

NARAYANAN, K
III B.COM.
17UCO119

Independence

T. J. Reshma Janarthanam
I MA English | 19PEN128

Is it freedom?
So celebrate freedom once a year?
It must be celebrated everyday!
Call it honouring independence day Not celebrating!
From the clutches of British to civil war now,
What is independence?
Independence or in-dependence?

Mother (An Adaptation)

Thera Santhiswaroop

II BA Economics | 17UEC108

My mom had only one eye. I hated her ... she was such an embarrassment. She cooked for students and teachers to support the family. There was this one day during elementary school where my mom came to say hello to me. I was so embarrassed. How could she do this to me? I ignored her, threw her a hateful look and ran out.

The next day at school one of my classmate said," EEEE, your mom had only eye!" I wanted to bury myself. I also wanted my mom to just disappear. I confronted her that day and said," If you are only goanna make me a laughing stock, why don't you just die?" My mom did not respond.....

I didn't even stop to think for a second about what I had said, because I was full of anger. I was oblivious to her feelings. I wanted out of that house, and have nothing to do with her. So I studied real hard, got a chance to go abroad to study. Then, I got married. I bought a house of my own. I had kids of my own. I was happy with my life, my kids and the comforts.

Then one day, my mother came to visit me. She hadn't seen me in years and she didn't even meet her grandchildren. When she stood by the door, my children laughed at her, and I yelled at her for coming over uninvited. I screamed at her, "how dare you come to my house and scare my children!" GET OUT OF HERE! NOW!"

And to this, my mother quietly answered, "Oh I'm sorry. I may have gotten the wrong address, "and she disappeared out of sight.

One day, a letter regarding school reunion came to my house. So I lied to my wife that I was going on a business trip. After the reunion, I went to the old shack just out of curiosity. My neighbours said that my mother died. I did not shed a single tear. They handed me a letter that she wanted me to have.

"My dearest son,

I think of you all the time. I'm sorry that I came to your house and scared your children. I was so glad when I heard you were coming for the reunion. But I may not be able to even to get out of bed to see you. I'm sorry that I was constant embarrassment to you when you were growing up.

You see...

when you were very little, you got into an accident, and lost your eye. As a mother, I could not stand watching you having to grow up with one eye. So I gave you mine I was so proud of my son who was seeing a whole new world for me, in my place, with that eye.

*With all my love to you,
Your Mother.*

Regardless of your relationship with your parents, you'll miss them when they are gone from your life. I knew of a girl who hated her mother on account of her leprous looking right hand. Unfortunately only too late did she learn that her mother's hand got burned badly trying to put out the accidental fire in her crib, when she was little.

Remember! They can't read the tombstone, when they are dead. Affection. Care, Gratitude. Love. Sacrifice.

I vs. He

T. J. Reshma Janarthanam

I MA English | 19PEN128

Unlike Death, everybody is happy
When I visit. But my dear friend,
Death, and I fight with each other
During labour. I, to save two souls
And he, to take away at least one.

He leaves disappointed when I win.
In anger, he wonders,
Can't he ever take over me?
It is sadistic when he wins.
He takes not a soul or two,
But a part of everyone's soul there.

But you Death, my significant half,
Pay heed and understand this.
The tears when we both visit
Are the purest of all,
Strongest of all, and
Invincible by you and I;
Know why? They're out of love!

குட்டிச் சொர்க்கம்

Rex

19UCH 111

சத்திரம் என்னும் சமூத்திரத்தின் கரையோரத்தில்
கல்விக் கோர் போதிமரம்.

நுழைந்தவுடன் வளனார் சிலைவரும்.

கடந்த பின்ன கேண்டின் மனம் வரும்.

தொடர்ந்து சென்றால் புத்தில்ல விடுதி வரும்.

போதி மரத்தின் விழுதுகளில் கூடு கட்டி வாழும்

அறிவுத் தாகம் கொண்ட குருவிகள் கூடு அது.

கலாம் காலமானாலும் - அவரின்

அதிர் வலைகள் சுற்றித்திரியும் சொர்க்கம் அது.

மிதி வண்டியிலேயே மதியை தொடும் மாமனிதர்கள்

எங்கள் இயக்குநர்கள்.

காற்றும் அவர் காலில் விழும்-அவரின்

புல்லாங்குழலில் நுழைய .

அவரே எங்கள் இயக்குநர்

அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் நடனமாடும் முகம் அது.

என் துணை இயக்குநரின் முகம் அது.

தேவாமிர்தமும் தோற்றுப் போகும் -

எங்கள் ஊத்தாப்பத்திடம்.

தேனும் கூட கூனிக்குறுகும் எங்கள் சாம்பாரிடம்.

எட்டு மணி வரை கலகலவென இருக்கும் விடுதி.

8.30க்கு மேல் ஓரே அமைதி.

அமைதியும் புத்தில்லதிற்குள் நுழைய

ஆசைப்பட்டதோ என்னவோ.....

10 மணிக்கு கதவை தட்டும் ஒரு ஒலி.
போர்வைக்குள் ஒழியும் ஒலியும் ஒளியும்.
காலை 7.30க்கு விழிக்கும் எங்கள் விழிகள்.
8.15க்கு அடைக்கப்பட்டும் எங்கள் வழிகள்.
அதனாலோ என்னவோ தெரியவில்லை.
நாங்கள் உலகின் அதிவேக பறவைகள்.

மொத்தத்தில் புத்தில்லம்
புல்லாங்குழல் துளைகளுக்குள்
சென்று வரும் தென்றல் தவழும்
குட்டிச் சொர்க்கம்.

ANDREW DV, III BA ENGLISH, 17UEN121

பூ மகள் - என் தாய்க்கு

ம. சாலினி

மூன்றாம் ஆண்டு இளங்கலை தமிழ் | 7UTA144

ஒரு இருட்டறையில் குளத்தில் தாமரை வாடாமல் இருப்பது போல...
உன் கருவறையில் என்னை வாடாமல் பத்து மாதம் சுமந்தவளே...
என்னை ஒரு வலிக்கும் உட்படுத்தாமல் பார்த்து பார்த்து காத்தவளே...
பூ போன்ற கால்கள் உதைக்கின்றன என்று
என் விளையாட்டை ரசித்தவளே...
ஆனால் நான் கொடுத்தது என்ன?

ஈன்று புறந்தள்ள வலியால் துடித்தவளே...
வலியாள் துடித்த உன்னை அரவணக்க
என்னிடம் வார்த்தைகள் இல்லை...
நீ துடித்த வலி தாங்காமல் யானும் அழுதேனே...
அழுகை ஒன்றே உனக்கு ஆறுதலாக இருக்கும் என்று எண்ணினேன்...

பாலும் நீரும் போல இருந்தோம் - ஆனால்
என் பிறப்போ உனக்கு கொடுத்தது வலி...
எனக்கு கொடுத்தது உன்னிடம் இருந்து பிரிவு...
பெருந் துன்பம் வந்து துடிக்கும் பொழுதும்
உன் குழந்தை என்று கொடுத்ததும்
புன்னகையில் மலர்ந்து பூ மலர்கள் விரிந்து என்னை பெற்றவளே...

பைத்தியம்

A, Karmel Jervin

I BSc Mathematics 'A' | 19UMA115

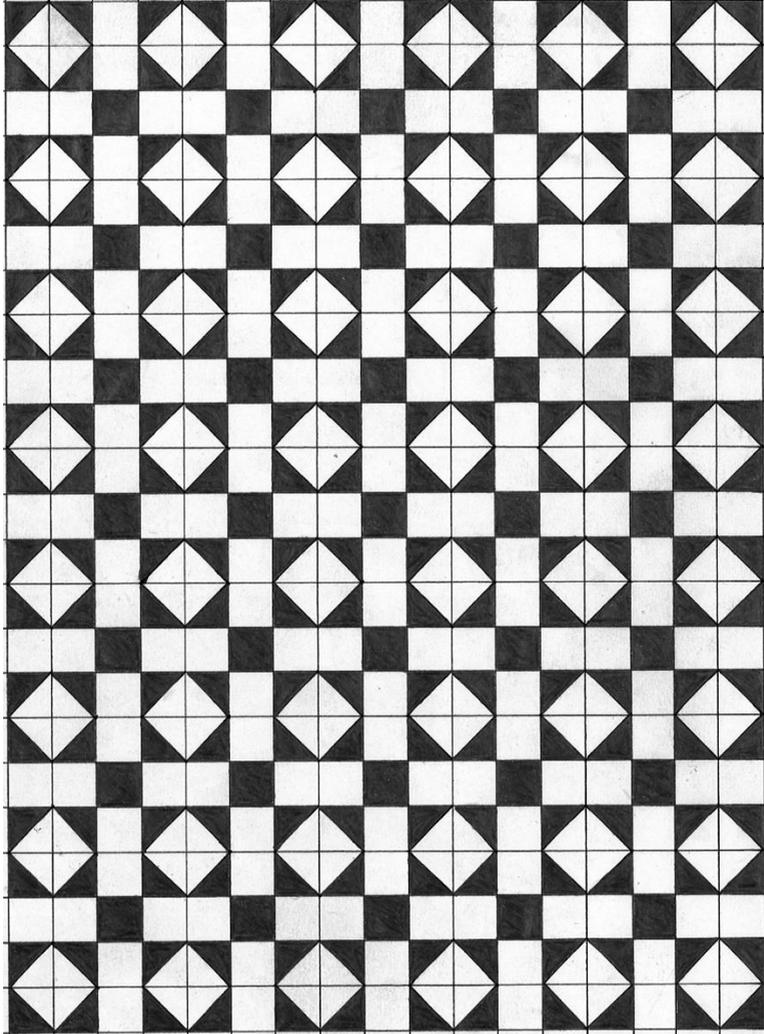
ஜெரி... அவனுக்கு வயது 14க்கு இருக்கும். வழக்கம் போல் பள்ளிக்கு தயாராகி பேருந்திற்காய் காத்துக் கொண்டிருந்தான். தினசரி சாட்சியாய் அந்த பைத்தியத்தையும் பார்த்தான். பைத்தியத்தைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால். ஆங்காங்கே கிழிந்த ஆடை. அருகம்பல் போன்ற காடி, அசையாத தலைமுடி, அவ்வப்பொழுது தலை சொரியும் கைகள், எப்போதும் பிரிக்கும் வாய், இதுதான் பைத்தியத்தின் உடலமைப்பு. இன்னும் சொல்ல போனால் ஊரில் உள்ள பலருக்கு இவன் ஒரு பொழுது போக்கு. ஏன் தெரியுமா? சாலையில் யார் நடந்து சென்றாலும், அவங்க கைய பிடிச்சிக்கிட்டு “வாங்க வாங்க இந்தியாவ காப்பாத்தனு”னு கத்துவான். இல்லனா “எல்லா படுங்க. படுங்க அவங்க நம்மள தாக்குராங்கண்ணு சொல்லிட்டு அவனு படுத்துக்குவான்.

அதுமட்டும் இல்லாம கைய துப்பாக்கி வடிவில் வைத்துக் கொண்டு சுட். ம்.ம்., என கத்தியபடி பல பேரைக் கொன்றுள்ளான். (மன்னிக்கவும் அவனைப் பொறத்த மட்டில்) அந்த சிறுவனுக்கும் இவனைப் பார்ப்பது ஒரு பொது போக்கு. ஆனால் அன்று சிறுவன் எதிர்பார்க்காதது நடந்தது. என்ன தெரியுமா? அந்த பைத்தியம் இவனை நோக்கி ஓடி வந்தது. சிறுவனோ பயத்தில் கைகளால் காதை அடைத்தபடி கண்ணை இறுக்கி மூடிக் கொண்டு தலையை தரையை நோக்கி வைத்துக் கொண்டான். ஆவன் முகம் குபீரென்று வியர்த்து கொட்டியது. ஆந்த பைத்தியம் என்ன செய்கிறது என பார்க்க ஒரு பக்க கண்ணை மெதுவாக பயத்துடன் திறந்து பார்த்தான். ஆனால் அவன் பார்த்ததோ ஓர் அதிசயம். என்ன தெரியுமா? சிறுவனின் சட்டைப் பையில் தலைகீழாய் குத்தியிருந்த தேசியக் கொடியை சரியாக குத்திவிட்டு, முறையாக தேசிய கொடிக்கு வணக்கம் வைத்தான். சிறுவனுக்கு அதிர்ச்சி தாங்கவில்லை. எப்படி? எப்படி? என்ற கேள்வி மட்டும் அவனை விட்டபாடில்லலை, எங்கிருந்தோ வந்த ஒருவரின் புலம்பல் அவனுக்கு பதிவாய் அமைந்தது. அந்த புலம்பல் என்ன தெரியுமா?

“என்னத்தான் பைத்தியமா இருந்தாலும் முன்னால் ராணுவ அதிகாரியாயிற்றே”.

A. Ruban Ezhilarasu
III BA English | Reg. No. 17UEN105

ஹைக்கு கவிதைகள்

A. Karmel Jervin

I BSc Mathematics 'A' | 19UMA115

கோடிஸ்வரரின் மகளாம்
பிறகு ஏன் கஞ்சத்தனம்?
“உடையில்”

இந்தியா இளைஞர்களின் கையில்
இளைஞர்களோ எங்களின் கையில்
இப்படிக்கு “கைப்பேசி”

தலை குனிந்தபடி பெண்கள்
அட!!!
கையில் கைப்பேசி!

மதிக்கே மதிமயக்கம்
இன்னொரு மதி, எப்படி என்று?
“அவளைப் பார்த்து?”

வேக வேகமாய் ஓடும்
மனித கூட்டத்தை
வெடிக்கையாய் பார்த்தது
ஓர் வெண்ணிற வெட்டுகிளி!!!

அலைகடலே தோற்றது.
அலைப்பாய்வதில்
“மனதிடம்”

தொலைத் தொடர்பு சாதனத்தால்
தொலைந்து போனது
பல “உண்மை உறவுகள்”

இழக்க ஒன்றுமில்லை
என்ற பிறகுதான் பிறக்கிறது,
பலருக்கு “வீரம்”

ஈட்டிவிட்டேன் பணம்,
தவறவிட்ட குணம்?

விரல் இடைவெளிக்குள்
அடைபடும் விசித்திர வெடிகுண்டு,
“எழுது கோல்”

“வேற்றுமையில் ஒற்றுமை”
திருத்திச் சொல்
வேற்றுமையுள் வேற்றுமை

கவிதைக்குள்
புரட்சியை பதைக்க,
நான் என்ன பாரதியா?

உடன்பிறப்பு

A. Karmel Jervin

I BSc Mathematics 'A' | 19UMA115

உடன்பிறப்புக்கு ஓர் உன்னதப் படைப்பு
தோல்வியில் தோழனாய்
எனைத் தேற்றி
தவளினில் தகப்பனாய்
எனைத் திருத்தி
அனைத்தையும் என்னுடன்
அன்புடன் பங்கிட்டு
அவ்வப்போது சண்டையிட்டு
எப்போதும் அன்புகாட்டும்
ஆருயிர் தோழன்
என் அருமை “சகோதரன்”

ANDREW D.V., III BA ENGLISH, 17UEN121

பொக்கிஷம்

நா. மதுமிதன்
மூன்றாம் ஆண்டு இளங்கலை தமிழ் | 17UTA157

கடவுளின் படைப்பில் அனைத்து உயிர்களும் பொக்கிஷம்...
தாய் தந்தையருக்கு குழந்தை பொக்கிஷம்...
குழந்தைக்கு மழலை பொக்கிஷம்...
மனிதர்க்கு மாண்பு பொக்கிஷம்...
உழைப்புக்கு உயர்வு பொக்கிஷம்...
கவிஞனுக்கு கவிதை பொக்கிஷம்...
நிலவக்கு இரவு பொக்கிஷம்...
பிறப்புக்கு இறப்பு பொக்கிஷம்...
கல்லில் செதுக்கிய கடவுளைவிட கருவில் சுமந்த தாயே
பொக்கிஷம்...

தடுமாறும் போது தலைதூக்கும் தந்தையே பொக்கிஷம்...
தொலைந்த காதலை விட தோள் கொடுக்கும் நட்பு பொக்கிஷம்...
எண்ணற்ற கோள்கள் இருந்தும் நம் வாழ தகுந்த பூமி
பொக்கிஷம்...

இனி விடியலை நோக்கி பயணம் செய்வோம்

பா. பாரதி

முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு வேதியல் துறை | 18PCH113

அம்மை அப்பன் பெயர் கூறி ஆளவந்தவரையெல்லாம்
ஆயன்யென நினைத்து அவர்களை ஆளவைத்ததற்கு
இலவசம் என்னும் பிணியை படைத்து
ஈட்டிய அனைத்திலும் அவன் பெயர் பொரித்தான்
உண்ணதமான உன் உழைப்பை உண்ணிபோல உறிஞ்சிவிட்டு
ஊர்ஊராய் சுற்றும் நாடோடியாக்கினான்
எண்ணிய அவன் கனவுக்கு ஏணியாய் உன்னை மாற்றி
ஏற்றம் தன்னை அடைந்தபின் ஏமாளியாக்கினான்
ஐயத்தினை விலக்கி அறிவுதனை காட்டி
ஒரு விரல் மையில் ஒற்றுமையை காட்டினால்
ஒங்க மறுத்த கையும் ஒங்கி வளரும் இன வரும் நாளில்
ஒளவை கண்ட மேன்மக்களாய் இனி வாழ்ந்திடுவோம்
என்றும்..... !

PALANI BHARATHI, S | I BA TAMIL | 19UTA 168

கோயிலில் சில குப்பைகள்!

ச. விக்னேஷ்
முதலாமாண்டு முதுநிலை கணிதம் | 19PMA125

வண்ணமிகு கோலங்கள்
மாவிலைத் தோரணங்கள்
அகன்ற வாசல்
குறுகிய மனங்கள்!

சில்லறை எண்ணும் சிலபேர்
சில்லறை கேட்கும் பலபேர்
ஒரு ரூபாய் போட்டுவிட்டு
சிலர் ரூபாய் பதுக்கிவிட்டு
கடன் கேட்டு செல்கிறார்,
கோயிலுக்குள்!

வெறுப்பை மனதில் ஏற்றி
செருக்கைத் தலையில் ஏற்றி
செருப்பைக் கழற்றிவிட்டு
உள்ளே நுழைகிறார்,
புனிதம் கெடுமாம்!

ஊருக்கு வெளியே
உழவன் காடு
ஊருக்கு நடுவே
இறைவனின் வீடு!

மூலவர் சன்னதியில்
முதல் ஆளாய் நின்று
மாலையைப் பெறுகிறார்
ரூபாயைக் கொடுத்து....

வாடும் மாலைக்கான
மதிப்பு கூட
வாழும் மனிதருக்கில்லை!

கூட்டம் காத்து நிற்க
திடீரென்று கலைக்கப்படுகிறது
அரசியலைப் போல்....
யாரோ கட்சிக்காரனாம்!
கோயிலுக்குள் ஏதடா கட்சி?

வரிசை வழி விலக
கோயில் கருவறை நோக்கி
ஒரு படையெடுப்பு!
மனு வாங்க வேண்டியவன்
கடவுளிடம் மனு கொடுக்கிறான்...
ஓ! கடவுள் பொதுச் செயலாளர் போல!

என்ன ஒரு வியப்பு!
அவன் முகத்தில் எவ்வளவு
கலகலப்பு!

கட்சிக் கூட்டம் கலைந்துவிட
வரிசையில் இடம் மாறி
நிற்கின்றார் பலர் –
இப்போதோ சலசலப்பு
சிலநேரம் கைகலப்பு!

உயர இருந்த மணியை
குழந்தை ஓயாமல் அடிக்க
நினைவிற்கு வந்தது-
ஓ! இது கோயில் என்று!

திருடப்பட்ட சிலைகள்
வெளிநாட்டில் இருக்க
உள்நாட்டு சிலைகளிடம்
வேண்டுதல் நடக்கிறது!

வீட்டுப்பாடம் இருக்கக் கூடாதென
சிறு குழந்தையும்...
சனிக்கிழமை விடுமுறை வேண்டுமென
அலுவலகப் பணியாளும்...
இந்தக் காதலாவது நிறைவேற வேண்டுமென
கல்லூரி மாணவனும்...
முதியோர் பணம் ஒன்றாம் தேதி
வர வேண்டுமென முதியவரும்...
“வேண்டிக்கொள்ள
விலக்கப்படுகிறது, திரை!”

ANDREW DV, III BA ENGLISH, 17UEN121

இறைவனுக்கு நன்றி

P. Mala

III BSc Electronics | 17UEL534

காதலுக்கும் வயதில்லை....
காதலிப்பவருக்கும் வயதில்லை....

நானும் காதலிக்கிறேன்!
என் உயிருக்கும், மேலான!
என் அப்பாவை.....

ஆண்டுகள் பல கடந்தாலும்,
என்னால் கடக்க முடியாத!
உறவு நீ!

நான் வணங்கும் முதல்....
கடவுளும் நீ தான்!
என்னுடைய முதல்.....
ஆசானும் (குரு) நீ தான்!

ஈன்றவள் மீது பாசமில்லை...
காரணத்தை நான்!
அறியவும் இல்லை.

பெற்றவனையும் சில சமயங்களில்!
நான் மதித்ததும் இல்லை.
இருந்தம் என் தந்தை!

அன்று வேர்வை துளிகளை!
மண்ணில் விதைத்தாய்...,

இன்று நான் பட்டதாரியாய்
எழுந்து நிற்கிறேன்!

நீ செய்தவைக்கும் எல்லையில்லை!
வாழ்த்த எனக்கு வயதும்மில்லை!

நீங்காத அன்பும்...
நிரப்ப முடியாத இடமும்..... (அப்பா)

அற்புதமான படைப்பை!
எனக்கு அளித்த!
இறைவனுக்கு நன்றி!

படிகப் பார்வைகள்

ஆ. நிதிஸ் குமார்
II BSc Maths "A" | 18UMA122

இந்தக் குயில்கள்
கூடுகட்டத் தெரிந்தும்
நடிக்க மட்டும் பழகிக்கொண்டன
உரிமைகளுக்கு கூட குரல் கொடுக்க
மறந்துவிட்டன...

முட்கள் ஏன் பலூன்களை
முத்தமிட துடிக்கின்றன
முட்களுக்கும் அறிவுக்கூர்மை
மலுங்கிவிட்டது.

வாழ்க்கை நாடகத்தின்
கதாப்பாத்திரங்கள் எல்லாம்
இப்பொழுது பாத்திரங்களுக்கு மத்தியில்
மௌன நாடக ஒத்திகை

பேருந்தில்
பயணச்சீட்டுகளை விட
பெண்கள் தான் அதிகம் கிழிக்கப்படுகிறார்கள்
நடத்துனர் கூட இல்லை
தவறாக நடப்பவரால் தான் தொல்லை

கண்ணீர் துடைக்கிறவர்களே
ஏன் கன்னங்களையும்
சேர்த்து துடைக்கிறீர்கள்

கண்கள் ஏன் தாவணிப்புல் மேய்கிறது
பார்வைகளின் தாகத்திற்கு
கண்ணீரே தண்ணீராகிறது

அமுதம் சுரக்கும் அட்சயப்பாத்திரத்தை
கழுவிக்க் கொண்டிருக்கிறான்
மாமியார் பிட்யில் மணிமேகலைகள்

கானல் நீர் வாழ்க்கையில்
கண்ணீர் மட்டும்
ஜீவ நதி

மனதைத் தொட்ட பிறகு
மகளிரைத் தொடுவதற்கு - இங்கு
யாரும் இராவணன் இல்லை

கொரோனாவை விட
குருகுருக்கும் பார்வைகளால் தான்
இன்று பெரும் தொல்லை..

Jeevitha | III BSc Electronics | Reg. No. 17UEL536

Ranjan | III BA Economics | Reg. No. 17UEC104

தாய் மொழி போற்றுவோம்!

கொ. திருமுருகன்

மூன்றாம் ஆண்டு இளங்கலை தமிழ் | 17UTA143

முதன்மையான தமிழ் மொழியை
இருவிழியாய் நாமும் போற்றுவோம்
முக்கனியாய் இனிக்கும் தேன்தமிழை
நால்வகை பாவால் பாடுவோம்
ஐம்புலனுள் கலந்த பைந்தமிழை
அறுசுவையில் விருந்து படைப்போம்
நவரசம் ததும்பும் முத்தமிழை
தசநாடி முழுதும் நிறைப்போம்.

மொழி ஒரு இனத்தின்
பண்பாட்டை அடையாளத்தை
ஒரு எல்லை வீரனை போல காத்து நிற்கிறது..

அந்த மொழியை அழித்துவிட்டால்,
அந்த இனத்தின் பண்பாடு அடையாளம்
அழிந்து அந்த இனமே அழிந்து போகும்.

அவரவர் தாய்மொழி
அவரவர்க்கு அழகு
அதிலில்லை சந்தேகம்
தமிழ்போல் இனியது
தரணியிலே இல்லை.
இதில்தான் சந்தோசம்
செம்மொழியான மொழிகளிலே

செகத்தில் சிறந்தது
செந்தமிழ் மொழியே
ஒலிக்கும் ஓசை அழகாகும்
ஒப்புமை இல்லா அமுதாகும்
ஒளிர வைக்கும் அறிவாகும்
தென்பொதிகை பிறந்த மொழி
தென்பாண்டி வளர்ந்த மொழி
தேனினும் இனிய மொழி

தெவிட்டாத செந்தமிழ் மொழி
அமிழ்தினும் இனிய மொழி
ஆண்டாண்டுகளாய் வாழும் மொழி
அன்னை மடியை விஞ்சும் மொழி
அனைத்து என்னை மகிழும் மொழி
என் சாம்பலோடு பூத்து கமழ்ந்திருக்கும்
எம் தாய் தமிழ் மொழி
அன்னைத் தமிழே
ஆசைத் தமிழே
இன்பத் தமிழே
ஈகைத் தமிழே
உண்மைத் தமிழே
ஊக்கத் தமிழே
எழுச்சித் தமிழே
ஏற்றத் தமிழே
ஐயமில்லாத் தமிழே
ஒற்றுமைத் தமிழே
ஒங்கிய தமிழே
ஒளடதத் தமிழே

என்னுள் நிறைந்து இருக்கும்
உன்னை வணங்குகிறேன்.
உலக மொழிகளுக்கெல்லாம்
தாய்மொழி தமிழ்மொழியே
தமிழ் வெறும் மொழி மட்டும் அல்ல
அது ஒரு உணர்வு
தமிழ் ஒருவனை
சாந்தப்படுத்துவது மட்டுமில்ல
தமிழ் ஒருத்தனுக்கு
ரௌத்திரத்தையும் பழக்கும்.
பன்மொழி பயின்றவராயினும்
சிந்திக்கும் மொழியே
தித்திக்கும் தாய்மொழி.

நனி நன்றி!

© | RAMO_PHOTOGRAPHY_

*"To practice any art, no matter how well or badly, is a way to make
your soul grow. So do it."*

Kurt Vonnegut

